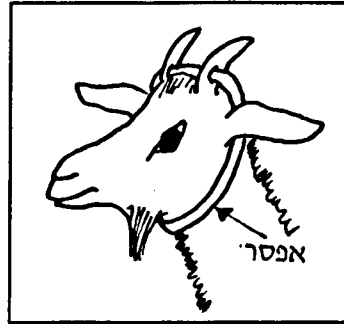

460. תוספות ד"ה אמר.

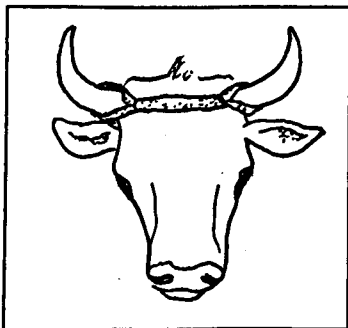
א. המנהיג סוס ברה"ר יזהר
שלא יוציא ראש החבל מתחת
ידו טפח.
ב. ומה שבין ידו לסוס יגביה מן
הקרקע טפח.

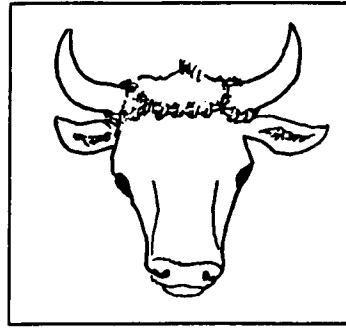
462. תחב לה בזקנה.

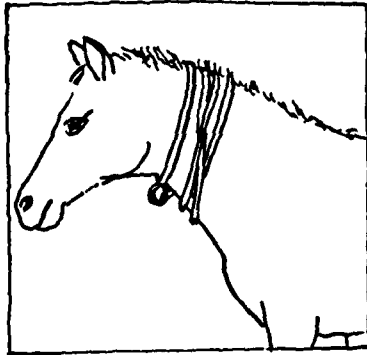
461. עז שחקק לה בין קרניה
יוצאה באפסר.

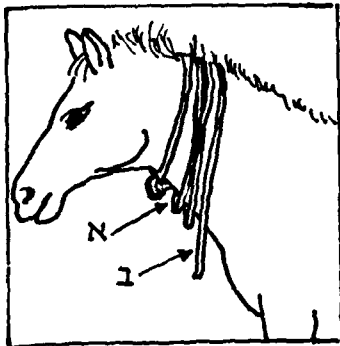
464. ולא ברצועה שבין קרניה.
לשמר.

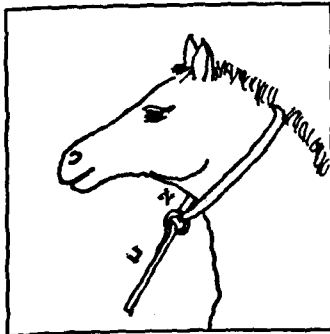
463. ולא ברצועה שבין קרניה.
לנוי.

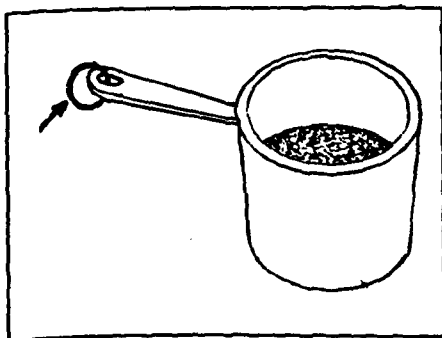
465. או יוצאים כרוכים.
פירש רש"י הרצועה סביב צוארן.

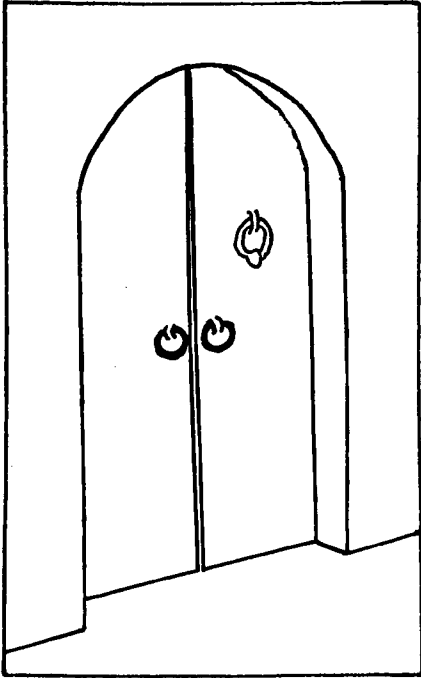
466. כרוכין לימשך.
א. פירש רש"י שיכול להכניס
ידו בין הכרך לצואר.
ב. שם, יניח מעט מן החבל.

467. תוסי ד"ה במתניתא,
דוקא שיש חבל תלוי באפסר.
א. שיש חלל בין אפסר לצואר.
ב. חבל.

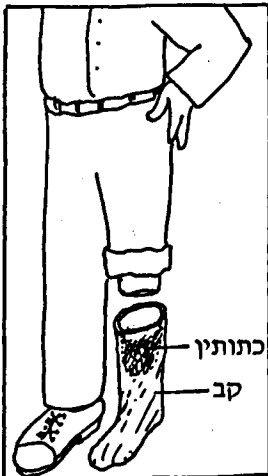
468. טבעת כלים.

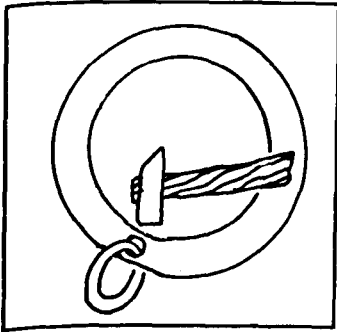
469. ושאר כל הטבעות.
פרשיי כגון העשיות לדלת.

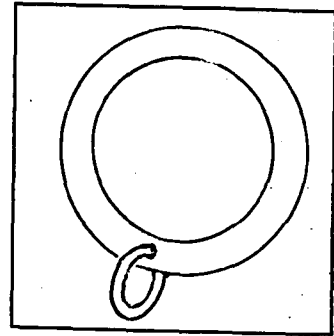
470. תוסי ד"ה בבאין, וכופת
שאור שיחדו לשיבה.

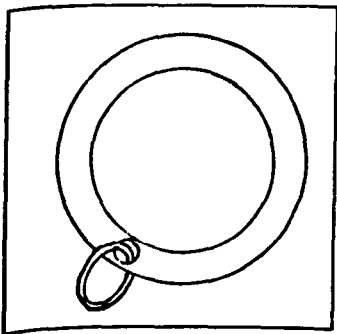
471. תוסי ד"ה וטובל,
וקיטע יוצא בקב שלו, ואם
יש בו בית קיבול כתותין.

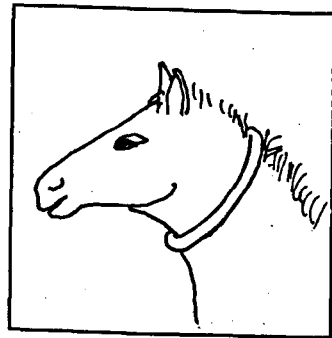
473. בשריתכן, פרש"י הכה
בפטיש.

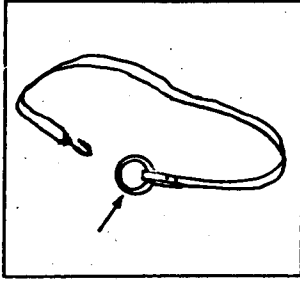
472. רש"י ד"ה והאיכא
חציצה, שטבעת הקבועה
בו קבוע בו בחוזק.

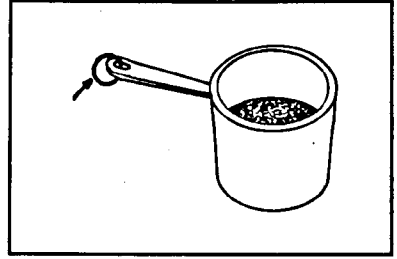
475. במחוללין, פרש"י
מתחלה נעשו חלולין
רחבים וכו'.

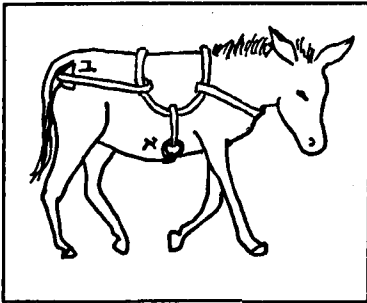
474. תוסי ד"ה והא, שהוא
דבוק בצואר הבהמה.

477. טבעת שהתקינה
לחגור בו מתניו.

476. טבעת כלים

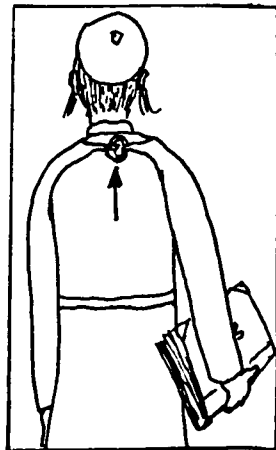

478. רש"י ד"ה שהתקינה. כמין בוקלא
שעושין לסרגין של סוסים.

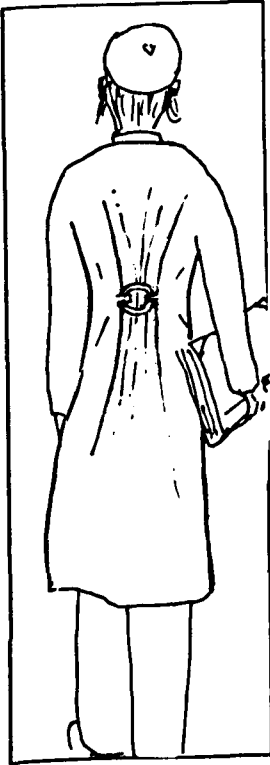
א. בוקלא, אבזם.
ב. כר מלא מוכין שנותנין לו תחת זנבו.

480. בתי זרועותיו.

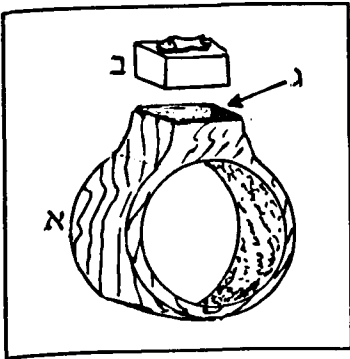

479. ולקשר בו בין כתפיו.
פרש"י בתי זרועותיו.

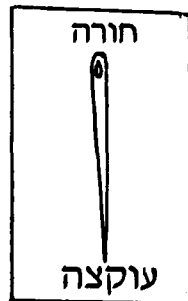

481. תוסי' ד"ה טבעת,
כנגד מתניו בטבעת.

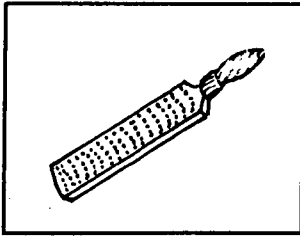
* שם, כעין שפירש הקונטרס עיין ציור 479.

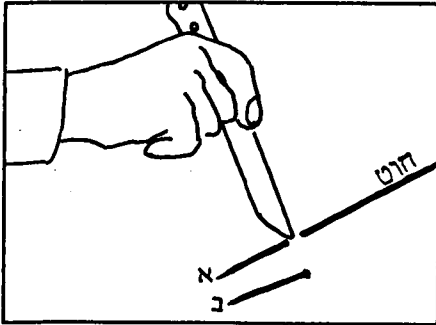
482. א. טבעת של אלמוג.
ב. חותמה של מתכת.
ג. תוסי' ד"ה היא, והא
יש לה בית קיבול.

483. מחט.

484. בשיפא,
פרשיי שופינא
שקורין לימ"א
[פצירה].

485. בגלמי.

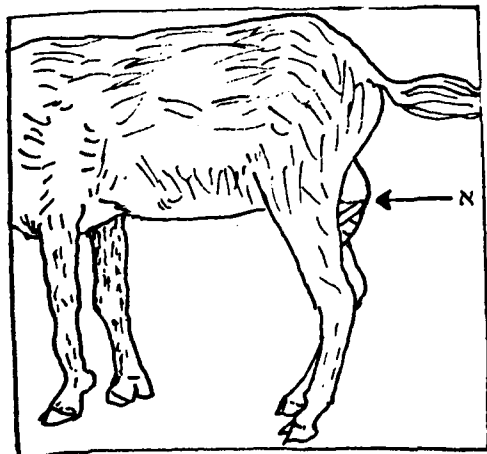
א. פירש רשיי שנקצצה מן החוט.
ב. שם, מחט שנגמרה מלאכתה כגון
אושפינגלי"א.

משנה ב'.

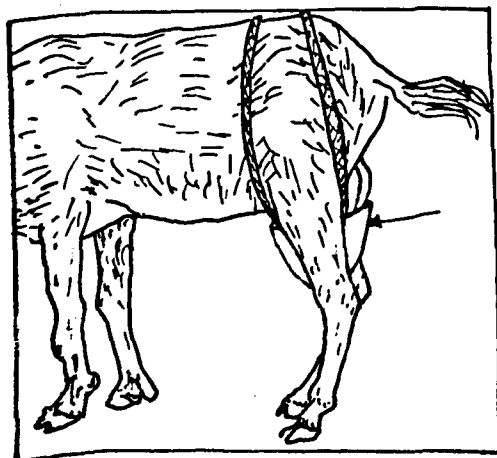
486. חמור יוצא במרדעת
בזמן שהיא קשורה.

משנה ב'.

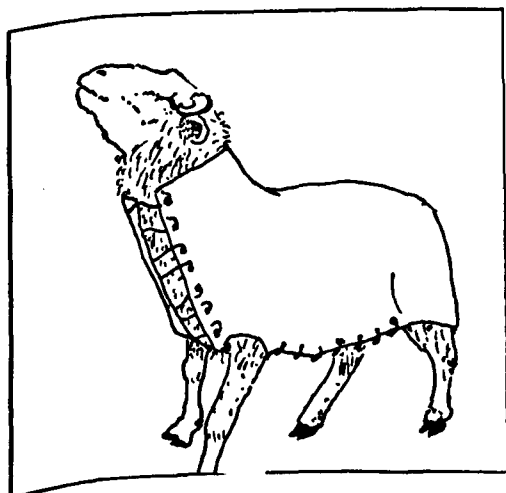
487. העזים יוצאות צרורות.
פרש"י ד"ה צרורות, דדיהן צרורות
פעמים ליבש שמהדקן.
[ראה שו"ע סי' שה סעיף ו]

משנה ב'.

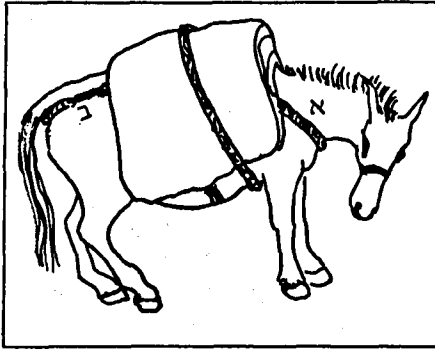
488. רש"י שם, וקושרין להם כיס
בדדיהם [שלא יצא חלב מדדיהן].

משנה ב'.

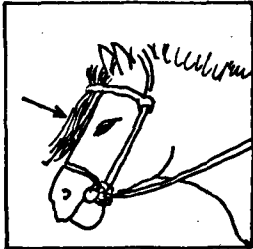

489. הרחלין הכבונות, פירש"י
שהוא שמירת צמרן שלא יטנף.

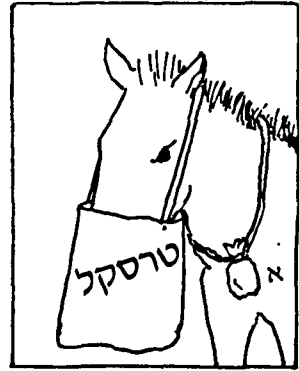
*רבי יהודה אומר עזים יוצאות צרורות
ליבש, עיין ציור 487.
*אבל לא לחלב עיין ציור 488.
*אוכף עיין ציור 486.

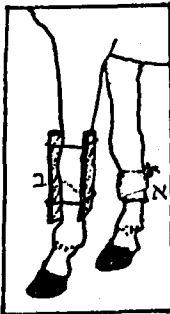
490. ובלבד שלא יקשור מסריכין.
א. מסריכין.
ב. רצועה תחת זנבו.

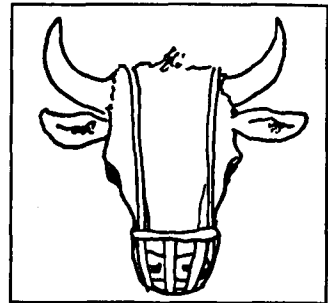
492. זהרורית שבין עיניו.
[וכן בזנב שועל]

491. תולין טרסקל לבהמה.
א. קמיע.

494. א. אגד שעל גבי המכה.
ב. ובקשישין שעל גבי השבר.

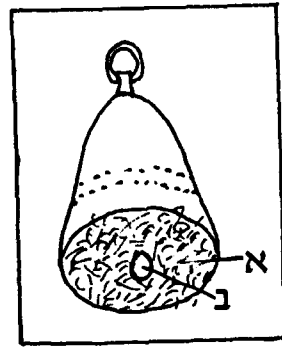

493. פרה בחסום שבפיה.

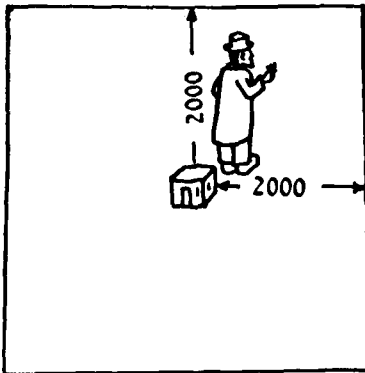
*ולא עזים בכיס שבדדיהן, וברשיי לקבל חלב הנוטף
א"י שלא ישרטו דדיהן על הקוצים עיין ציור 500.
*ולא סייחים בטרסקלין שבפיהם עיין ציור 491.
*ולא בקמיע עיין ציור 491.

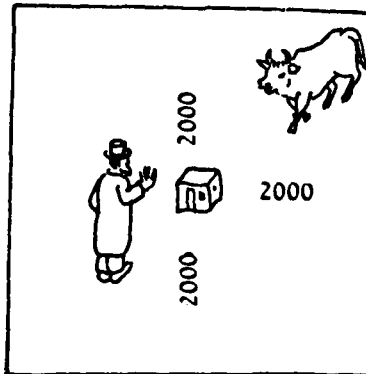
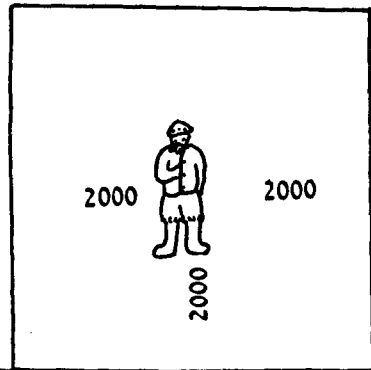
496. תוסי ד"ה מהו, קרצוף.

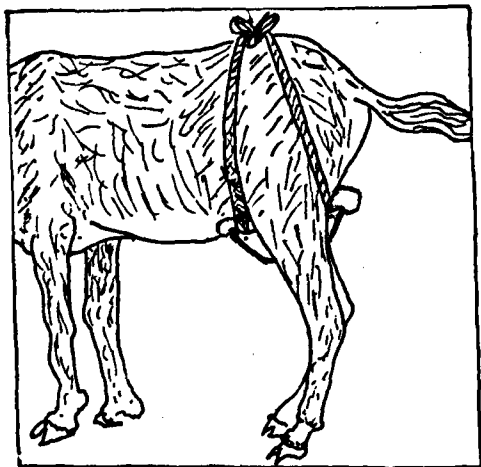
495. ופוקקים כה זוג בצוארה.
א. ופוקק בצמר או במוכין.
ב. עינבל.

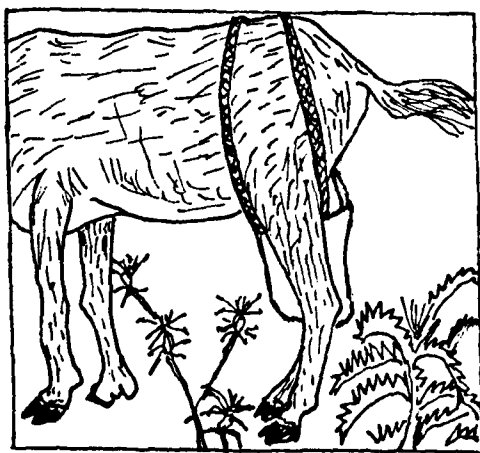
497. היתה עומדת חוץ לתחום
קורא לה והיא בה.

498. שהיה תחום שלה מובלע
בתוך תחום שלו. עיין רש"ש.

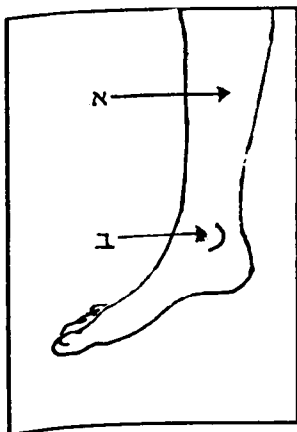

499. הא והא רבי יהודה, כאן ליבש.
פירש"י מיהדק שפיר (עיין משנה
ברורה שה, כג).

500. ליחלב, פרש"י הוי משוי שטוענת
החלב בכיס.

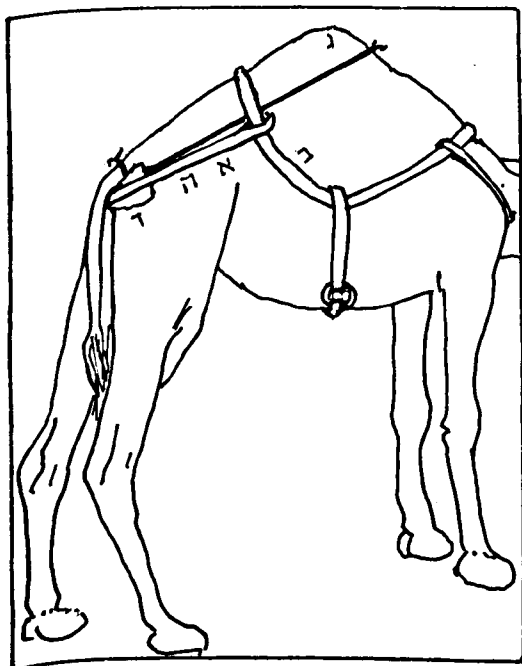
*תוס' ד"ה כאן. ופירש ה"ר פור"ת ליחלב,
לשמור החלב בדדיהן שלא יזוב לארץ ע"צ 488.

502. א. שוק.
 ב. כבלא, ביאר רש"י
 קויל"א, קרסול מקום
 חבור ברגל והשוק.

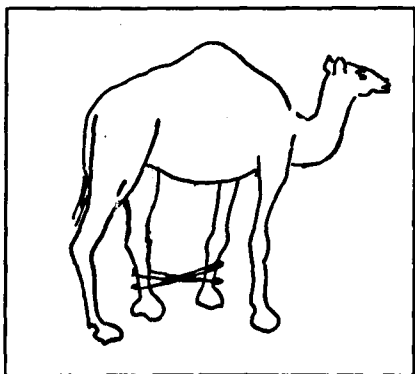
501. רש"י ד"ה חומטון, מלחה ומתבקעת.
 ובד"ה דמשתרגא בה כרעא, פירש"י
 טובעת בה הרגל.

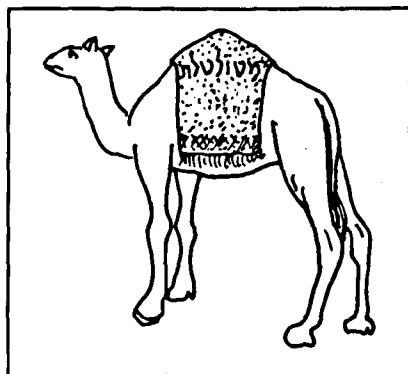
משנה ג'

503. מטולטלת.

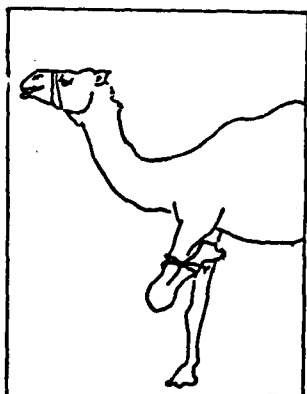
- א. רש"י ד"ה מטולטלת, י"מ פושלא שתחת זנבו.
- ב. סרגא.
- ג. חוטרותו, חלדרוב"א, דבשת.
- ד. רש"י ד"ה בשלייתה. ולי"נ מטולטלת כר קטן
 מלא מוכין נותנין לו תחת זנבו וקשורה בזנבו
 ובחטרותו.
- ה. רש"י שם, שלא תשחית הרצועה.

משנה ג'
505. עקוד, מבואר בגמ' עקידת
יד ורגל.

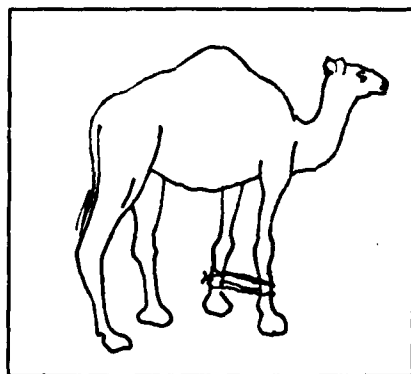

504. רש"י ד"ה מטולטלת.
ויש מפרשים מרדעת.

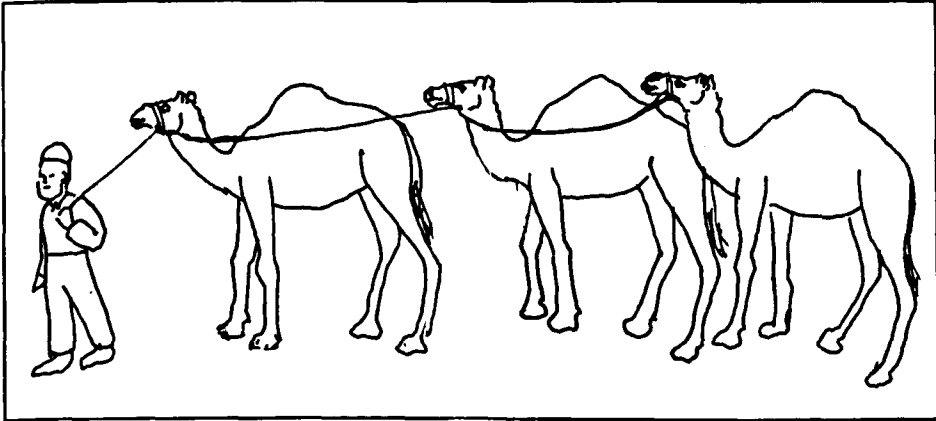

507. רגול. ומבואר בגמ' רגול שלא
יכוף ידו על גבי זרועו ויקשור.

משנה ג'

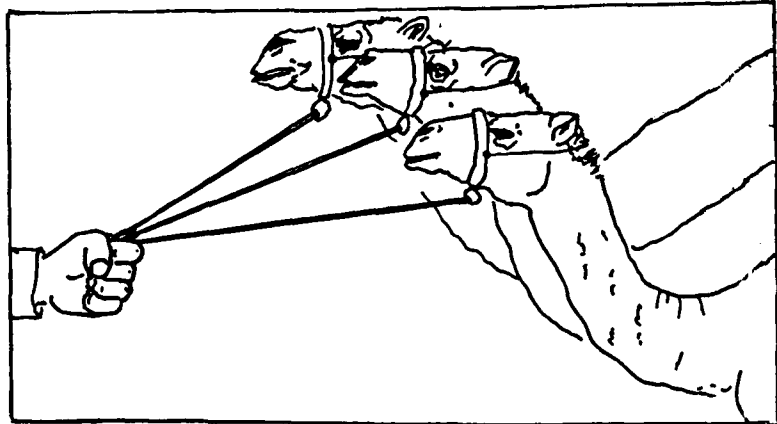

506. או שתי ידיו.

משנה ג'

508. לא יקשור גמלים זה בזה וימשוך.

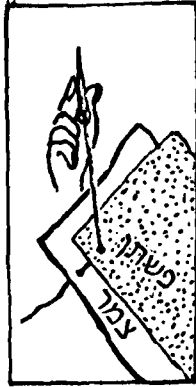

משנה ג'

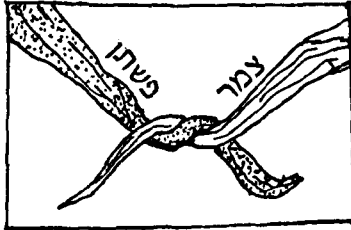
509. אבל מכניס חבלים לתוך ידו וימשוך.

510. אבל לא יכרוך.

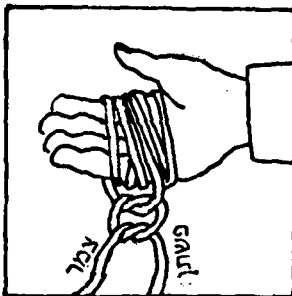
· כלאים דחבלים, פירשיי חבלי צמר וחבלי פשתן וכי כריך
· להו הוו כלאים וידו מתחממת באחיזתן, עיין ציור 510.

511. התוכף תכיפה אחת
פירש"י ע"י מחט פעם אחת.

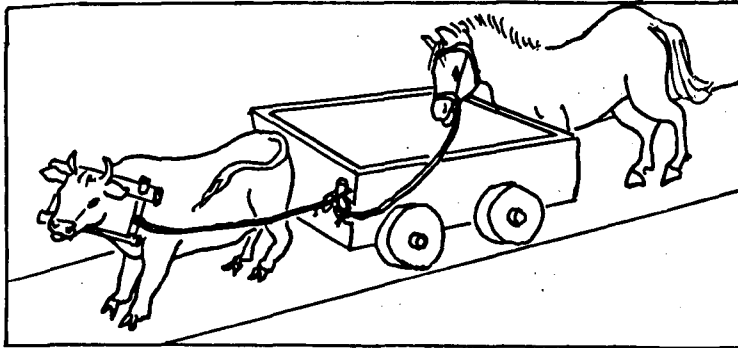

512. רש"י ד"ה תכיפה. או שקשר
קשר אחד.

513. רש"י ד"ה אינו.
כריכה וקשירה בשתי
תכיפות.
[עיין ב"י יו"ד סימן ש].

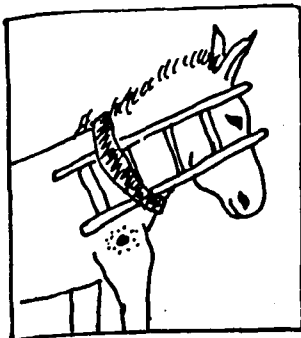
*ובלבד שלא יצא מתחת ידו טפת, עיין ציור 460 אות א'.

514. רא"ש (סימן ה') מפני שזה נושא עצלותו של זה. ופירש דבריו הבית יוסף (יו"ד רצז) כשהראשון מתעצל גוף של אותו שאחר הקרון נוגע בקרון ומנהיגו בקרון בגופו.

משנה ד'

ימרדע, עיין ציור 486.

516. ולא בסולם שבצוארו.

515. ולא בזוג אעי"פ שהוא פקוק. ועיין ציור 495.

א. פקוק